

Maranatha Mare

februari 2024

Jaargang 51 No 1

Een bijzondere dag

Een verjaardag is een *bijzondere dag*
een dag dat je niet verzuimen mag
de Heer te danken dat je er mag zijn
een dag dat jij met Hem blij kunt zijn
een dag omringd door lieve mensen
die jou allen het allerbeste wensen
die jouw leven met liefde gedenken
en je geven vele mooie geschenken
de dag dat Hij Zijn liefde om je heen spon
toen je leven 100 jaar geleden begon
voel je met jouw leven zeer vereerd
wij zingen : Hartelijk Gefeliciteerd !

Dichter: Laneuze, Priscilla

<https://www.gedichtensite.nl/verjaardag-cat/een-bijzondere-dag>

Opgedragen aan Catrien de Wee die D.V. op 26 februari 100 jaar word

Februari – maand van ...?

In de maand oktober begint het al: “Kerstmis betekent werk aan de winkel. Allereerst is het natuurlijk een geweldige marketingkans!” Dit zegt een website die winkels tips geeft voor “de drukke decembermaand”. Een en al commercieel. Winst maken.

In de maand januari begint “werk aan de winkel” ook alweer – voor Valentijnsdag. Rode hartjes, bloemen hartstikke duur, restaurants overvol. Kunstmatige “liefde”. Een en al commercieel. Winst maken.

Maar misschien is de maand februari veel rijker en interessanter dan dat. Onze kalender is niet heel erg logisch. De maand met de naam “zeven” (septem) is de negende. De maand met de naam “agt” (octo) is de tiende, die met de naam “negen” (novem) is de elfde en die met de naam “tien” (decem) is de twaalfde. De reden is de lange en vrij verwarde geschiedenis van de kalender.

Het *maanjaar* had namelijk *355 dagen*. De Romeinse kalender had oorspronkelijk tien maanden. Soms moesten ze dan een extra maand toevoegen om “op te vangen”. Een en al chaos. Het jaar begon in maart. Na de tiende maand, december, volgde een naamloze winterperiode.

Pas in 7vC werden de twee maanden januari en februari toegevoegd. Later werd januari officieel de eerste maand van het jaar. Meer orde bracht de kalender van Julius Caesar gebaseerd op het *zonjaar* met *365 dagen*. Om de vier jaar kwam er een extra dag bij.

Sommige maanden werden genoemd naar Romeinse goden – de goden Janus en Mars, de godinnen Maia en Juno. Anderen werden genoemd naar keizers – Julius en Augustus. De herkomst van april is onzeker.

Februari van het Latijn *februare* wat “reinigen” betekent, werd genoemd naar een belangrijk godsdienstig feest, *Februa*, dat op 15 februari op de Palatijn, een van de zeven heuvels van Rome werd gevierd. Dit was het feest van reiniging en verzoening. Het feest zou bijdragen tot het welzijn en de gezondheid van de stad.

De associatie tussen het Romeinse reinigingsfeest en de romantische elementen van Valentijnsdag op 14 februari kan teruggevonden worden in het werk van Chaucer en de Middeleeuwse ridderromans. Het is dit romantische element dat vandaag de dag zo zeer commercieel opgeblazen en uitgebuit wordt. Maar misschien kunnen we februari daarvan bevrijden en de maand een beetje meer inhoud en diepgang toekennen.

Misschien kan februari symbool worden van uniekheid. Waar de andere maanden jaar in, jaar uit, eeuw in, eeuw uit precies dezelfde blijven, is februari anders. Dit is de enige maand met 28 en soms 29 dagen. Een keer in de geschiedenis had februari 30 dagen.

Met de andere maanden heeft februari een unieke relatie. In gewone jaren begint februari op dezelfde dag van de week als maart en november. In schrikkeljaren begint februari op diezelfde dag van die week als augustus. Misschien kunnen we februari verruimen en verrijken om weer de maand van reiniging en verzoening te worden. Dat we ons reinigen van de overdaad van de december-januari vakantie en de stres van het begin van het nieuwe werk-commerciële-school-jaar in januari.

Dat we ons weer verzoenen met ons unieke zelf. Want dan is verzoening met anderen ook een grotere mogelijkheid. Reiniging en verzoening dragen bij tot welzijn en goede gezondheid, zoals de oude Romeinen geloofden. En ten slotte bied februari ook nog verder iets heel waardevols:

van Unesco is 21 februari *Internationale Moedertaaldag*.

Deze februari vieren we dan met dank en vreugde onze moedertaal!

Oranje boven!

Yolanda Dreyer

Bernadette is straatpastor:

‘Ik bied een plek voor verdriet, of ga met hen op zoek naar nieuwe moed’

De solidariteit die mensen op straat voor elkaar hebben, vindt ze indrukwekkend

Bernadette van Dijk is straatpastor in Amersfoort. Ze zoekt dak- en thuislozen op in de stad, in de opvang, of soms in tentjes aan de rand van de stad. Bij haar kunnen mensen terecht met hun vragen, hun verhalen en hun beklag. Ze vertelt aan Eva over haar werk en de mensen die ze tegenkomt.

In de trein naar Amersfoort, waar ze werkt, komt Bernadette soms de eerste dakloze al tegen. Ze drinkt dan op het station een kop koffie met diegene, of helpt met het uitvogelen van de ov-kaart. Daarna gaat ze naar de Straatadvocaat, waar zich onder andere veel deelnemers van een dagbesteding verzamelen. “Ik neem daar de dag door met mensen, ‘die is ziek, die heeft een huis gevonden, die zit in detentie’, zo gaat dat. Soms duurt het twee minuten, soms duurt het een uur. Af en toe maak ik vanuit daar een wandeling met iemand die even verder wil praten.”

Wat ze daarna doet verschilt; geen dag is hetzelfde als straatpastor. Bernadette en haar twee collega's verdelen de bezoeken bij verschillende opvangplekken onderling. "Een collega komt bijvoorbeeld vaker bij het Leger des Heils, ik kom meer bij de opvang voor drinkers. Zo hebben we allemaal een plek waarop we onze aandacht richten, omdat we trouw willen zijn aan onze vaste adressen." Op andere dagen maakt ze een wandeling door de stad, en spreekt ze daar mensen aan. 's Middags staan er vaak afspraken gepland op kantoor. "De mensen die een afspraak kunnen maken, en zich daaraan houden, zijn 's middags vaak nog helder. Wie ik in de ochtend toevallig tegenkom, heeft aan het begin van de dag ook vaak zijn beste moment."

Contact maken

Haar eerste tijd als straatpastor was even aftasten. "Wat ik wilde doen is heel abstract te omschrijven als: zin zoeken, er zijn voor mensen met levensvragen. Alleen ik kende hun leven helemaal niet, dus ben ik maar gewoon voorzichtig op straat gaan kijken waar ik welkom was en wat ik kon betekenen. Dat was in het begin wel spannend."

Op iemand afstappen op straat is niet altijd even eenvoudig, maar door de jaren heen heeft Bernadette ook daarin veel geleerd. "Vijftien jaar geleden was ik nog heel erg op zoek naar een openingszin, een manier om contact te maken. Langzamerhand ben ik gaan proberen om veel echter te zijn, en minder gekunsteld. Wat wil ik van iemand? Ik wil weten of diegene iets nodig heeft, dus dat vraag ik gewoon. Voorheen was ik bang dat mensen dan zouden vragen om iets dat ik niet kon bieden, maar dat iemand zich om je bekommert is ook al wat. Als ze vragen om een plek in de opvang die er niet is, of een luchtkasteel, of een miljoen, kan ik dat niet fixen. Maar ik heb wel de tijd en aandacht om het erover te hebben."

Zingeving op straat

De hulp die Bernadette biedt is altijd vrijblijvend, daarvan is ze zich bewust. Het team van straatpastors komt altijd te gast, legt ze uit. "We gaan naar mensen toe, we komen in hun leefwereld, in hun groepjes, in hun dagritme en soms onder hun dak. Komt het niet gelegen, dan komt het niet gelegen." Ook de gespreksonderwerpen zijn altijd afhankelijk van iemands behoefte op dat moment. Zo kan het dat het de ene keer bij een praatje over voetbal blijft, en er de andere keer dieper wordt doorgepraat.

Daarnaast bemoedigt ze mensen om een vorm van dagbesteding te vinden. "Iets om te doen, tegen de leegte van de dag, daar werk ik actief aan. Ik probeer mensen te stimuleren om hun eigen bron te vinden. Voor de één is

dat een gesprek, om orde te scheppen in de chaos van de dag, voor de ander is dat een sport, of een bezoek aan de kapel.”

Ik probeer betekenis te geven aan wat mensen meemaken

Zingeving is, zoals Bernadette eerder benoemde, een wat abstract woord. Wat houdt dat precies in op straat? “Ik probeer dingen die mensen beleven, voelen, meemaken, waar ze pijn van hebben en waar ze over dromen, te benoemen en een plek of betekenis te geven. Als daklozen iets te vieren hebben, hebben ze niet altijd iemand om dat mee te doen, daar ben ik ook voor. Ik bied een plek voor verdriet, als dat er is, of ga met hen op zoek naar de moed en het vertrouwen om te kijken naar de toekomst.”

Kijken naar de toekomst, dat is voor veel mensen op straat niet eenvoudig. “Het zijn vaak mensen die een moeilijk leven leiden en een laag zelfbeeld hebben. Ze hebben fouten gemaakt, zijn soms verslaafd geraakt. Dan is het heel moeilijk om te geloven dat je een ander leven zou kunnen leiden.” De afgelopen jaren merkt Bernadette daarnaast een stijging in het aantal daklozen met een licht verstandelijke beperking, soms in combinatie met een verslaving. “Het is dan vaak kijken hoe je het leven, met alles wat je belast en waarin je vastzit, zo menswaardig mogelijk kunt volhouden.”

Solidariteit

Het zijn heftige verhalen die Bernadette dagelijks tegenkomt, maar ze wordt er niet treurig van. “Voor al die mensen geldt dat ik levenskracht en veerkracht in hen vind. Ik ben onder de indruk van de mores die ze hebben om voor elkaar te zorgen, hoe diep je zelf ook op de bodem zit. Die solidariteit vind ik indrukwekkend.”

Ze noemt een voorbeeld uit de praktijk. “Vorige maand is er iemand overleden die al een tijd op zichzelf woonde, maar wel bekend was in het oude gebruikerscircuit. Ik wist niet met wie zij allemaal precies contact had, de meeste mensen van haar generatie, die samen gebruikten, zijn inmiddels begraven. Toen belde iemand mij op, een man waarvan ik denk: ik verwacht niet dat zijn leven ooit nog verandert. Hij kende de vrouw goed, en wilde naar haar uitvaart komen. Dat hij zo zijn best wilde doen om haar te herdenken, en iets voor andere nabestaanden wilde betekenen, vond ik erg mooi.”

Mensonwaardig

Wie haar het meest is bijgebleven uit haar ontmoetingen, vindt Bernadette een moeilijke vraag. “Eén van de meer frustrerende verhalen vind ik dat van een jongen die in de gesloten psychiatrie zat, maar er daar door een conflict uit werd gezet. Hij werd opgevangen in de reguliere opvang, en dat ging een

paar maanden goed, in die tijd heb ik hem leren kennen. Daar liep het ook uit op een conflict, en moest hij weer weg. Hij was toen net een half jaar droog, hij dronk niet meer. De enige plek die hem geboden werd, was de opvang voor drinkers. Binnen een half uur was hij weer stevig aan de drank, en zag hij het echt niet meer zitten. Hij stond op de wachtlijst voor psychiatrische hulp, maar omdat hij te veel dronk, kwam hij daarvoor niet meer in aanmerking. Gelukkig is hij nu weer op weg naar boven, maar het is een heel diep dal geweest. Dat was mensonwaardig.”

Daarnaast heeft ze ook hoopgevende verhalen. “Vorige week was ik op de verjaardag van een vrouw die ik een jaar geleden ontmoette in de opvang. Toentertijd was ze vanuit daar bezig om van alles voor haar kinderen te regelen, zoals huiswerkbegeleiding. Ze probeerde haar gezin te organiseren, terwijl zij in de opvang zat. Hulpverleners hadden besloten dat ze naar een andere plek moest, en ze was radeloos. Deze vrouw heeft als een leeuw gevochten voor de juiste hulp en behandeling voor zichzelf, en dat heeft ze voor elkaar gekregen. In het voorjaar heeft ze drie maanden in een kliniek gezeten, en nu mochten we vorige week bij haar thuis haar verjaardag komen vieren. Zij heeft zo knoerthard gewerkt om haar leven op de rails te krijgen. Als ze achterover was gaan leunen, zat ze nu nog steeds elk uur een halve liter bier weg te werken. Ik heb diepe bewondering voor haar.”

In de kapel

Tijdens het werkoverleg met haar collega's kan Bernadette veel van deze verhalen kwijt. Op andere momenten neemt ze een paar minuten om in de open kapel van Amersfoort te zitten. “Dan gooi ik het naar boven, zoals we dat met de collega's soms zeggen. Dat herinnert mij aan de kwetsbaarheid en de verbondenheid waarin ik geloof. Iedereen heeft kwetsbare kanten, en bij de mensen waarmee ik werk liggen die helemaal aan de oppervlakte. Als ik in de kapel ga zitten weet ik: ik heb die kwetsbaarheden ook. Ik mag mij daarin erkend en gezien weten, en dat is wat ik anderen ook kan geven.”

Geschreven door Lonneke Tijhof

<https://www.eo.nl/artikel/bernadette-van-dijk-is-straatpastor-in-amersfoort>

‘Jezus zei: ‘Frederik de Groot bestaat niet’

Acteur Frederik de Groot is nog geen 10 als hij besluit: ik doe niet meer mee. Het leven valt hem zwaar en hij sluit zich meer en meer af van de wereld. “Ik voelde me niet geliefd.” Tot hij de begrafenis van een goede kennis bijwoont.

In de jaren zeventig en tachtig leert tv-kijkend Nederland Frederik de Groot (77) kennen. Hij speelt in bekende series als De fabriek, Medisch Centrum West en Bureau Kruislaan. Wat de meesten dan niet weten, is dat hij uit een chaotisch en gebroken gezin komt. Zijn vader dronk veel en was er niet voor zijn gezin. “Hij voedde niet op”, zegt Frederik. “Ik moest alles zelf maar uitzoeken. Heel onveilig dus en ik voelde me niet geliefd. Ik kreeg ook geen contact met hem. Ik kan me niet herinneren dat hij ooit iets aardigs zei. Of boos werd. Wérd hij dat maar. Dan had ik me daartegen kunnen verzetten. Ik denk dat ik als heel jong kind al besloten heb: ik doe niet mee aan dit leven. Want ik vond het zó niet leuk. Ik had rond mijn 6e al vluchtgedrag en ging veel hockeyen. Maar mijn vader heeft me nooit zien hockeyen.”

Daar komt bij dat Frederik veel – slaande – ruzie heeft met zijn vijf jaar oudere broer, die op zijn eigen manier lijdt onder een jeugd zonder aanwezige vader.

New age

Tot overmaat van ramp raakt de familie De Groot al haar geld kwijt door “beroerde speculaties in de voedselhandel”, waarna het gezin verhuist van het chique Bilthoven-Noord naar het armere Zuid. Frederik wordt een eenzame jongen, die voortdurend worstelt met de vraag of hij wel goed genoeg is. Hij zoekt naar zingeving, denkt die te vinden in new age, maar vindt uiteindelijk niets blijvends.

Hoewel Frederik in zijn jeugd nooit naar de kerk gaat, ontfermt de emeritus predikant van de Gereformeerde Kerk in zijn woonplaats zich over hem als een soort stiefvader. De predikant betreft hem ieder jaar rond Kerst bij het lekenspel in de kerk. Daar wordt een piepklein zaadje gelegd voor het christelijk geloof, dat jaren later als een bom bij hem inslaat.

Onrustig en zenuwachtig

Op 7 augustus 2013 woont Frederik samen met zijn vrouw Marja een begrafenisdienst bij van een goede bekende. Frederik zal ook spreken, al zinkt de moed hem tijdens de dienst steeds meer in de schoenen. “Alles was al gezegd. Wat moest ik daar nou nog aan toevoegen? De overledene was een heel gelovige vrouw en het voelde vanaf het eerste moment van de dienst alsof de heilige Geest ook in die kerk was. Intussen werd ik zo

onrustig en zenuwachtig, dat ik tegen mijn vrouw zei: 'Ik spreek niet.' Maar zij zei: 'Dat kan niet, je staat in de liturgie.' Toen ben ik gaan staan. Inwendig heb ik – tot twee keer toe – geroepen: 'Jezus, ik kan en wil het niet meer alleen. Help mij, nu!'"

Op dat moment hoort Frederik een stem. De stem van Jezus, die zegt: "Frederik de Groot bestaat niet." "Voor een moment was ik diep beledigd. Ik dacht: wat krijgen we nu? Een seconde erna zag ik in: het is waar. Ik ben het ermee eens. Er daalde een volkomen rust in mij neer en die is er nog steeds. Dat was het moment dat ik tot geloof gekomen ben."

Vraag Frederik niet hoe het kan of wat er precies gebeurde – dat is ook voor hemzelf een mysterie. Wel weet hij: het is waar. "Je hoeft alleen maar te vragen of Jezus het wil doen en Hij laat op de een of andere wijze weten dat Hij je gehoord heeft."

Ego is onzin

Pas later ging hij nadenken over de uitspraak. Waar sloeg dat op? "Ik denk dat Jezus bedoelde: het ego van Frederik de Groot bestaat niet. En daar zat ook wel wat in. Dat ego is ook onzin. Ik ben heel lang bezig geweest met meditatie, new age – altijd bezig om de zin van het leven te vinden.

Tevergeefs. Ik denk dat Jezus zei: 'Je ego, je ik-gerichtheid, is je blokkade.'"

Zag het leven er daarna anders uit voor Frederik? "Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. Ik zie dat God tot op de dag van vandaag constant dingen aan het bijsturen is. Ik ben geen Paulus, wiens hele wereld op z'n kop stond, maar ik heb God wel gevraagd: 'Wilt U mij laten worden wie ik bedoeld ben om te zijn in uw ogen?' Ik ga ervan uit dat Hij corrigeert als ik de verkeerde kant op ga."

Geschreven door Mirjam Hollebrandse

<https://www.eo.nl/artikel/jezus-zei-frederik-de-groot-bestaat-niet>

Dienstrooster februari 2024			
	zondag 4 feb	zondag 11 feb	zondag 18 feb
1	Ferry vd Kuil	Klaas Jan Leeuw	Eddie de Jong
Bloemen	Ellen vd Kuil	Frouk Smal	Joke de Jong
Koffie		Priscilla Ndlovu	
Trakteren			
	zondag 25 feb		
1	Jan Willem Hoorweg		
Bloemen	Emmy Reinten		
Koffie	Priscilla Ndlovu		
Trakteren	Emmy Reinten		

Agenda februari 2024		
zondag 4 feb	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 6 feb	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 11 feb	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 13 feb	9:00-13:00	Kerkkantoor
woensdag 14 feb		Aswoensdag
zondag 18 feb 1ste lijdenszondag	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 20 feb	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 25 feb 2de lijdenszondag	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken - verjaardagviering

Verjaardagen februari 2024		
vrijdag 2 feb	Margreet Gaymans	011 608 2088
vrijdag 2	Irene Jordaan	082 554 6874
zondag 4 feb	Jurgens Bekker	082 650 6572
maandag 5 feb	Wilma de Jong	083 650 0024
woensdag 7 feb	Hetty Venter	082 665 9134
maandag 12 feb	Wessel Reintjes	011 828 5236
vrijdag 16 feb	Maaike van der Toorn	011 827 5822
zondag 18 feb	Emmy Reinten	083 440 7649
vrijdag 23 feb	Gina Bianchi	
maandag 26 feb	Catrien de Wee	081 548 0087
maandag 26 feb	Leon Venter	082 444 2345

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com